

aftale med Sverige om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande og ved overenskomst af 29. maj 1958 er sluttet aftale med forbundsrepublikken Tyskland ang. fælles fiskeri i Flensborg inderfjord.

Stk. 4. Med hensyn til de personlige betingelser, jfr. SL § 1, stk. 1, er tydeliggjort kravet til ikke-danske statsborgere om fast ophold her i landet på det tidspunkt, hvor fiskeriet udøves, ligesom det er fremhævet, at det forudgående 2-års ophold skal have været af permanent karakter. De i øvrigt begrænsende bestemmelser i SL § 1, stk. 1, er overført til og uddybet i forslaget § 2 og 3, idet man i førstnævnte paragraf har fundet det rimeligt at redegøre fyldestgørende for, hvilke begrænsninger der af hensyn til særlige fiskeriinteresser gælder i den almindelige adgang til fiskeriterritoriets udnyttelse til fiskeri.

Med hensyn til adgangen for selskaber til at drive fiskeri, jfr. SL § 1, stk. 2, har man i § 1, stk. 4, nr. 3 til 6, foretaget en udformning efter samme principper som i den nugældende sølovs § 1. Det bemærkes herved, at den hidtidige bestemmelse i SL § 1, stk. 2, hvorefter det af et selskab, der driver fiskeri på dansk fiskeriterritorium kræves, at dets bestyrelse skal have sæde i den danske stat og deltagerne opfylde de personlige betingelser for at kunne drive fiskeri på dansk fiskeriterritorium, er mindre rationel, idet ikke alle selskaber altid har en bestyrelse og udtrykket „bestyrelsen have sæde“ ikke kendes i den selskabsretlige lovgivning. Denne bestemmelses krav om, at „deltagerne skal opfylde de personlige betingelser for at drive fiskeri“ er endvidere uklar, idet det ikke heraf ses, om der tænkes på selskabets aktionærer eller bestyrelse eller deltagerne i fiskeriet. Endelig medfører bestemmelsen formentlig, at juridiske personer, der ikke kan betegnes som selskaber, er afskåret fra at drive fiskeri.

Stk. 5 svarer til SL § 1, stk. 4. Den hidtidige begrænsning „med de undtagelser, som følger af internationale overenskomster“, der er mindre klar, er i omredigeret form overført til stk. 7, jfr. bemærkningerne hertil. I øvrigt er tydeliggjort, at forbudet mod omladning af fiskefangster på dansk fiskeriterritorium også omfatter forarbejdning og transport af fisk eller fiskeprodukter direkte fra søen til danske landingspladser. Dette svarer til den hidtidige fortolkning af den nugældende bestemmelse. Handelsministeriet har dog hidtil anset landinger direkte fra søen som ligestillet med anden import i valutalovens forstand. Den foreslåede klargørelse vil rent praktisk indebære en vis be-

grænsning for importen af fisk, som nu er på fri-liste, men samtidig vil bestemmelsen øge mulighederne for en udvidelse af liberaliseringen af importen af fisk på bunden liste.

Tilføjjelsen i SL § 1, stk. 4: „selv om det sker i forening med danske undersætter“, der i sig selv er mindre klar, er udgået som overflødig.

Stk. 6 svarer til SL § 1, stk. 3. Den hidtil anvendte betegnelse „fartøj“ er anset for mindre heldig, idet skibsregistreringsloven anvender ordet som betegnelse for skibe under 20 bruttoregister tons, jfr. skibsregistreringslovens § 43, og man har derfor i stedet anvendt ordet „skib“, jfr. sølovens § 1 og skibsregistreringslovens § 1. Den hidtidige ansvarsbestemmelse i SL § 1, stk. 3, 2. pkt., er udgået, idet den kan give anledning til den misforståelse, at den pålægger reder og fører hver et objektivt ansvar. Meningen med bestemmelsen er imidlertid alene at fastslå, hvem der kan straffes for overtrædelse af stk. 6, hvis forholdet i øvrigt kan tilregnes den pågældende. Det følger imidlertid allerede af de almindelige regler om medvirken i straffelovens § 23, at ikke alene føreren, men også rederen, vil kunne straffes, og bestemmelsen er derfor overflødig. Hertil kommer, at den hidtidige bestemmelse synes at gøre udtømmende op med, hvem strafansvar kan pålægges, således at de almindelige regler herom fraviges. Dette er imidlertid næppe heldigt, for selv om der i de i praksis forekommende tilfælde normalt kun vil blive tale om at straffe fører og reder, kan det ikke udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være behov for at straffe andre.

Stk. 7. Bestemmelsens første led svarer til SL § 1, stk. 5, og andet led erstatter ordene i SL § 1, stk. 4, „med de undtagelser, som følger af internationale overenskomster“, der må anses for mindre klare, men som formentlig indeholder et forhånds-samtykke fra folketinget til fiskeriministeren til at indgå overenskomster af den pågældende art, med den virkning, at overenskomsterne automatisk transformeres til dansk ret. Bestemmelsen foreslås nu udformet således, at den foruden at indeholde et forhåndstilsagn til indgåelse af internationale overenskomster giver bemyndigelse for fiskeriministeren til at udfærdige de nærmere bestemmelser til gennemførelse af overenskomsterne.

Stk. 8. Til dette stykke er med visse redaktionelle ændringer overført bestemmelserne fra lov nr. 237 af 10. juni 1960. Da der ikke ses at foreligge særlige årsager til, at de bestemmelser, som kan foreskrives for lystfiskeriets udøvelse og for andre udenlandske statsborgeres adgang end skandinaviske til at drive lystfiskeri af heromhandlede art på dansk fiskeri-